

Шест песама – Божица Везмар

ПИСМО

Ветар је по обали носио
Писмо
Желећи да га неко заустави

Носио га је далеко
И оно је летело на крилима љубави
Мушког страха у њему

Можда га
Шапат једне жене заустави

Можда га она отвори
Страх убије
Задржи
Или
Писмо пусти низ ветар

А можда буде срећна
Можда одлучи
Да јој се осуше образи

Или, ипак
Пусти га да лети говорећи
„Морам због нас“

ИМА ЛИ НАС

Ми – ту смо
И нисмо
На границама јаве
Уместо песме
Прича постаје

Ми
Заробљени
Везани
Постајемо ћутљиви

Ми
Камени белег
Уместо нас
Обећања и страхови
Уклесани

НОЋАС

Као некада
Ноћас певају
Ону нашу, љубавну

За рука у руци
Њена и његова
За нас
Чујеш пролазнике

Наше време
У очима
На уснама трепере
Музиком успомене

Опет смо спојени
Опет нас носе
Наше песме таласи

Ноћас певају
За нас зрикавци

НЕ ПИТАЈТЕ

Немојте питати где
Нестајем
И чему сва ова туга
Зар не видите да је изгубљено
Све годинама тражено

Отворите очи
Узалудно је у магли тражити пут —
Постоји негде у неком сну

А реченице које су биле ту
Бледе су сад

НИКАД ТО

Никад не питај
Зашто се киша у оку јави
Зашто у облаку среће туга борави
Зашто живот није бајка
Зашто је линија љубави танка?

Не бојим се да ти признам
Ни да ти одговор дам
Бојим се једног:
„Знам –
Опет ћу бити, опет сам“
Али никад ме, никад то не питај.

ОЖИЉАК

Не кајем се
Не плашим се
Не стидим се
Све ти је јасно.

Човек
Лети, пада
Живот то је
Жељом вођен
Заплакао је.

Превише бола
У једном дану
На коју ћу страну?

Умиру сећања
Надања
Долази
Време страдања.

Још данас
Суза и ја
Заувек изгубљена и
Ожиљком обележена.

О ПЕСНИКИЊИ

Божица Везмар је рођена 7. јануара 1983. године у Косовској Митровици. Основну школу завршила у Зубином Потоку. Гимназију је учила у Косовској Митровици и Зубином Потоку.

Дипломирала је на Учитељском факултету у Лепосавићу. По занимању је професор разредне наставе. Запослена је у ОШ „Јован Цвијић“ у Зубином Потоку.

Удата је и мајка мале Софије.

Пише поезију и прозу. Бави се хуманитарним радом, фотографише природу. Књигу песама „Стихом кроз време“ објавила је 2021. Друга је у припреми.

Живи у Зубином Потоку на Космету.